

گروه‌ها در سوریه «کتاب حزب‌الله» و عصاب اهل حق هستند که هر دو در آوریل ۲۰۱۳ درگیری خود در منازعه سوریه را تأیید کردند. همچنین، در ۱۳ ژوئیه ۲۰۱۳، شاخه نظامی سازمان بدر حضورش را در سوریه تحت عنوان «قوای شهید صدر» اعلام کرد. این گروه‌های مسلح شیعی قوایشان را در مقابله با گروه‌های منشعب از القاعده به میان آوردند (Smyth, 2013 & Fulton, Holliday & Wyer, 2013: 23- 24, 26).

مبارزان شیعی هزاره‌ای در سال ۲۰۱۲ در قالب بریگاد ابوالفضل العباس می‌جنگیدند، اما بعداً در سال ۲۰۱۳ در گروهی جداگانه تحت عنوان «لواء فاطمیان» یا «حزب‌الله افغانستان» سازماندهی شدند. اعضای این گروه تجربه جنگ ایران و عراق و مبارزه با طالبان در جنگ داخلی افغانستان را داشتند. شیعیان پاکستانی مبارزه خود را در قالب فاطمیان آغاز کردند و بعداً در آغاز سال ۲۰۱۵ در گروه «لواء زینیون» سازمان یافتند (Iraqeye, 2016 & Scheneider, 2018: 1-5).

در میان گروه‌های جهادی، در سطح مدنی مطابق تخمین «مرکز بین‌المللی مطالعه افراطی‌گری» مبارزان سعودی در عراق و سوریه در سال ۲۰۱۵ بین ۱۵۰۰ تا ۲۵۰۰ تن بودند که رتبه دوم را در جهان بعد از تونس به خود اختصاص می‌داد (Neumann, 2015). «پورتر» در مقاله خود با جزئیات شرح می‌دهد که چگونه ایالات متحده به واسطه «سازمان سیا» و متحدان منطقه‌ای خود، شامل عربستان سعودی، ترکیه، امارات، اردن و قطر گروه‌های منشعب از القاعده را در سوریه تأمین و تسلیح کرده است که خود شکل‌گیری شاخه سوریه‌ای القاعده، یعنی «جبهه النصره» را در پی داشت (Porter, 2017).

در بدو شورش ضد دولتی در سوریه، «باراک اوباما» در اوت ۲۰۱۱، از «بشار اسد» خواست تا از حکومت کناره بگیرد و متعاقباً، در سپتامبر ۲۰۱۱ با کمک تدارکاتی به مخالفان سوری موافقت کرد. اوباما در آغاز ۲۰۱۲ سازمان سیا را مأمور انتقال تسلیحات از انبارهای مهمات بازمانده از «قذافی» در «بن غازی» به سوریه کرد. به همین منظور، در سال ۲۰۱۲، موافقت‌نامه‌ای سرّی بین اوباما و «اردوغان» به امضاء رسید که به موجب آن «تأمین [مالی و تسلیحاتی] از ترکیه و